

Rekla Je

Riblja Corba

U polumraku poznate sobe
Ja sam pricao uporno, dugo,
Da sve je gotovo, da nema vise
I da mi nismo jedno za drugo.
Prvi put iskreno, bez trunke lazi,
Ja poluglasno, sto mogu tise
Istinu rekoh da je ne volim,
Da kraj nje nisam srecan vise.
Rekla je - Sve je u redu,
Rekla je - Zagrli me jace,
Rekla je - Nije mi nista
I tek je onda pocela da place.
Rekla je - Nemoj da brines,
Rekla je da nije vazno,
Rekla je - Brzo ce proci
Samo me zagrli snazno.
A ja sam cuteci grizao usne
Dok bivsi snovi po sobi lete
I nisam znao sta da joj kazem,
Sav bespomocan, ko malo dete.